

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/41/2014
Identifikačné číslo spisu:	4111010981
Dátum vydania rozhodnutia:	12.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4111010981.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. augusta 2014 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štepánika v trestnej veci obvineného G. G. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 4 T 100/2011, o dovolaní obvineného G. G. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1 To 6/2014 z 18. marca 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného G. G. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4 T 100/2011 z 26. augusta 2013 bol obvinený G. G. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v období od januára 2009 do 25. septembra 2010 v byte v R. na G. ulici č. XX, v U. na L. ulici č. XX/XX a v Pohostinstve v obci Malé Chyndice, počas spolužitia v spoločnej domácnosti fyzicky a psychicky zraňoval C. L. tým spôsobom, že jej vulgárne nadával, agresívne sa k nej správal, napádal ju, škrtil ju, hodil ju o zem, kopal do nej, udieral po tvári, vyhrážal sa zabitím, zakazoval jej stýkať sa s kamarátkami, kontroloval jej mobilný telefón, aby vedel s kým telefonuje, zakazoval jej chodiť na vysokú školu, vyhrážal sa jej, že školu nedokončí, čo vyvrcholilo dňa 4. 7. 2010 fyzickým útokom na C. L. v Pohostinstve v Malých Chyndiciach, po ktorom v dôsledku utrpených zranení bola dva dni hospitalizovaná a bol jej nasadený Schantzov golier a v noci zo dňa 24. 9. 2010 na 25. 9. 2010 v U. na L. ulici č. XX/XX v byte C. L., kedy sa jej počas rozhovoru vyhrážal tým, že jej niekto môže streknúť kyselinu do tváre, že z nej môže byť doživotný mrzák, že jej môže niekto odstreliť hlavu, následne zobral zbraň, obtiahol ju a namieril ju na hlavu C. L. pričom jej povedal, že sa jej môže niečo stať, že ju dá na kolená a že ju fyzicky a psychicky zlikviduje, v dôsledku čoho C. L. v obave o svoj život a zdravie prehovorila obžalovaného, aby ju pustil z bytu na ulicu, odkiaľ zo strachu z obžalovaného telefonovala na políciu.

Za to bol obvinený G. G. odsúdený podľa § 208 ods. 2 Tr. zák. zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. a nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Na podklade odvolania obvineného G. G. Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 1 To 6/2014 z 18. marca 2014 podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného G. G., nar. XX. X. XXXX, ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1 To 6/2014 z 18. marca 2014 podal obvinený G. G. prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

V rámci uplatnených dovolacích dôvodov obvinený namieta, že k jeho odsúdeniu došlo len na základe tvrdení poškodenej Jany Kubáňovej a nepriamych dôkazov vychádzajúcich z jej tvrdení. Obvinený konštatuje, že výpovede svedkýň JUDr. R. L., G. T. a G. R., ktoré vyvracajú tvrdenia uvádzané v obžalobe i v odsudzujúcom rozsudku, neboli ako okresným, tak krajským súdom správne vyhodnotené a tiež, že súdy odignorovali výpovede svedkov W. T., H. G., G. G., G. N. a W. C.. Obvinený taktiež poukazuje na rozpory vo výpovedi svedka MUDr. B. L. a napáda aj hodnovernosť znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou Mgr. Jolanou Múdrovou. Podľa názoru obvineného prvostupňový ani odvolací súd neakceptoval dôkazy obvineného a hodnotili ich tendenčne a jednostranne v jeho neprospech. Podľa názoru obvineného uvádzané skutočnosti vzbudzujú odôvodnenú pochybnosť o tom, či sa skutok vôbec stal.

Obvinený G. G. v dovolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil porušenie zákona v neprospech odsúdeného G. G. a aby podľa § 386 odsek 2 Tr. por. v celom rozsahu zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 4 T 100/2011 z 26. augusta 2013 a uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1 To 6/2014 z 18. marca 2014 a aby v súlade s ustanovením § 388 odsek 1 Tr. por. prikázal, aby Okresný súd Nitra vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Nitra, ktorá navrhla dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným G. G. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok má byť len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti rozhodnutia, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, musia byť nutne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Dôvody dovolania sú v porovnaní s dôvodmi zakotvenými pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní podstatne užšie.

Konštantná judikatúra právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr.

por. chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby.

Dovolací súd vo vzťahu k dovolacím dôvodom obvineného uplatnených podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uvádza, že obvinený vo svojom dovolaní poukazuje na porušenie zákona, teda že bolo porušené právo na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., avšak skutočnosti, ktoré uvádza, obsahovo podstatu definovanú predmetným ustanovením nenapĺňajú.

Z písomných dôvodov dovolania obvineného G. G. podaného prostredníctvom jeho obhajcu nie sú zistiteľné žiadne okolnosti, ktoré by signalizovali porušenie práva na obhajobu tohto obvineného.

Pokiaľ ide o dovolacie dôvody obvineného v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z tohto pohľadu hodnotí aj skutočnosť, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní, ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť, bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Len opačný prípad, nesprávna subsumpcia (podradenosť), odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať. Dovolateľom uplatnené argumenty, odôvodňujúce nesprávnosť právneho posúdenia žalovaného skutku odvodené od vlastného hodnotenia v konaní vykonaných dôkazov, bez zohľadnenia skutkových zistení a skutkových záverov súdov v pôvodnom konaní, predstavujú len namietanie skutkových zistení, ktoré sú v dovolacom konaní neprípustné.

Skutkové zistenia a v tomto smere aj hodnotenie vykonaného dokazovania súdov prvého a druhého stupňa sú pre dovolací súd záväzné a tento súd nemôže na nich nič meniť.

Podstatou daného dovolania je teda snaha dosiahnuť, aby dovolací súd prehodnotil vykonané dôkazy a na základe ich iného hodnotenia dospel k odlišným skutkovým záverom, než aké urobili prvostupňový a odvolací súd.

Dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v trestnom súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

Trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. je zločinom. Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel páchatela vo forme (aktívneho) konania (komisívny delikt) alebo opomenutia (omisívny delikt), prípadne ich kombinácie. Týranie je zlé zaobchádzanie v konkrétnom prípade s blízkou osobou, vyznačujúce sa vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké prikorie. Nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli

následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť (fyzická alebo psychická bolesť) pociťuje ako ťažké príkorie. Pre naplnenie znakov tohto trestného činu treba, aby v dôsledku páchatel'ovho týrania bolo spôsobené poškodenému fyzické alebo psychické utrpenie, teda stav, vyznačujúci sa telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky - prechodný čas, ktorýmkoľvek konaním taxatívne uvedeným v § 208 ods. 1 písm. a/ až e/ Tr. zák. Pre konkrétnu trestnú vec ide o konanie obvineného G. G. uvedené v ustanovení § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., konkretizované formou aktívneho konania vyjadreného v právnej vete rozsudku súdu prvého stupňa, odzrkadľujúce konkrétny rozvinutý dej ustálený na základe vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa, potvrdený odvolacím súdom v jeho rozhodnutí o zamietnutí odvolania obvineného G. G., v skutkovej vete rozsudku.

Dovolací súd bez právnej možnosti revízie skutkových zistení, vychádzajúc z nich, v tomto mimoriadnom opravnom prostriedku, podanom na základe ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (dovolací dôvod), tak hodnotiac správnosť/nesprávnosť právnych záverov súdov nižších stupňov, dospel k záveru o zákonnosti právneho posúdenia zisteného skutku súdmi nižších stupňov ako konanie, naplňajúce znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., ako to právne kvalifikovali i sudy v pôvodnom konaní.

Najvyšší súd vychádzajúc zo záverov uvedených v odôvodnení tohto uznesenia nezistil dôvod vyhovieť dovolaniu obvineného G. G. z ním uvedených dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por., a preto postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením, bez preskúmania veci, dovolanie odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.